

SAGATAVOŠANĀS IENĀKT
SVĒTAJĀ TEMPLĪ

SAGATAVOŠANĀS IENĀKT
SVĒTAJĀ TEMPLĪ

Šīs brošūras pamatā ir
Boida K. Pekera
The Holy Temple

priekšvāks: Soltleika Templis
mugurpuses vāks: Havaju Templis

© 2009 Intellectual Reserve, Inc.

Visas tiesības saglabātas

Printed in Germany

Angļu valodas teksta apstiprinājums: 7/06

Tulkojuma apstiprinājums: 11/07

Preparing to Enter the Holy Temple tulkojums

Latvian 36793 153

NĀCIET UZ TEMPLI

Uz templi būtu jānāk daudzu iemeslu dēļ. Pat tā ārējais izskats, šķiet, norāda uz dziļi garīgiem nolūkiem. Daudz vairāk tas noprotams tā iekšienē. Virs tempļa durvīm ir veltījums „Svētīts Tam Kungam.” Ienākot ikvienā iesvētītā templī, jūs atrodaties Tā Kunga namā.

Mēs ceļam dažādus namus Baznīcai. Tajos mēs pielūdzam Dievu, mācām, atpūšamies un rikojam pasākumus. Stabus un bīskapijas, misijas un kvorumus, un Sieviešu Palīdzības biedrības mēs varam izveidot šajos namos vai pat irētās telpās. Taču, nodibinot ģimenes pēc Tā Kunga noteiktās kārtības, mēs to darām tempļos. Tempļa laulība, šis saistīšanas priekšraksts, ir nozīmīgākā svētība, kuru varam saņemt svētajā templī.

Cienīgi Baznīcas locekļi drīkst tempļos piedalīties cildenos glābšanas priekšrakstos, kādi ir atklāti cilvēcei. Tur svētā ceremonijā cilvēks var tapt mazgāts un iesvaidīts, un pamācīts, tas var saņemt endaumentu un aizzīmogošanu. Un, kad esam šīs svētības saņēmēmuši sev, mēs šos priekšrakstus varam veikt mirušo labā, kuriem nav bijušas šīs iespējas. Tempļos svētie priekšraksti tiek noturēti par dzīviem un mirušiem. Tur atrodas kristīšanas baseins, kur notiek kristīšanas priekšraksti par mirušajiem, kurā piedalās cienījami Baznīcas locekļi kā pilnvarotie tiem, kas aizgājuši viņsaulē.

„Nāciet uz templi.” Ja ne tagad, tad nāciet drīz. Dedzīgi lūdziet Dievu, sakārtojiet savu dzīvi, taupiet, cik iespējams, cerībā, ka šī diena var pienākt. Uzsāciet jau tagad šo nereti ļoti grūto un drosmi laupošo grēku nožēlošanas ceļojumu. Tempļis pārveido cilvēku un bagātīgi atlīdzina visas pūles turp nokļūt. Pie dažiem, kas dzīvo tālu no tempļa, tempļi paši atnāks, pirms cilvēki nokļūs pie tiem. Uzturiet savu ticību un cerību un nolemiet, ka iesit — ka būsiet cienīgi nākt uz templi.

ŠĪS LIETAS IR SVĒTAS

Vērīgi lasot Svētos Rakstus, atklājam, ka Tas Kungs neteica visu visiem cilvēkiem. Tika noteikti daži priekšnosacījumi svētas informācijas saņemšanai. Tas sakāms arī par tempļa ceremonijām.

Mēs nerunājam par tempļa priekšrakstiem ārpus tā sienām. Nekad nav bijis paredzēts, ka zināšanas par šīm tempļa ceremonijām būtu jāsniedz vienīgi tiem dažiem izredzētajiem, kuriem jānodrošina, lai citi nekad par tām neuzzinātu. Patiesībā tas ir gluži pretēji. Mēs cenšamies mudināt katru dvēseli mācīties un gatavoties tempļa pieredzei. Tiem, kas apmeklē templi, māca ideālu — kādu dienu ikvienai dzīvai dvēselei un tai, kas jebkad dzīvojusi, būs izdevība dzirdēt evaņģēliju un pieņemt vai noraidīt tempļa piedāvāto. Ja šī iespēja top atraidīta, par atteikumu ir atbildīgs katrs personīgi.

Tempļa ceremonijas un priekšraksti ir vienkārši. Tie ir skaisti. Tie ir svēti. Tos tur slepenībā, lai tie netaptu izpausti nesagatavotiem cilvēkiem. Ziņkāre nav sagatavošanās. Liela interese vēl nenozīmē sagatavotību. Sagatavošanās priekšrakstiem prasa: ticību, grēku nožēlošanu, kristīšanos, konfirmāciju, cienīgumu, briedumu un godīgumu, kas raksturo cilvēku, kurš nāk kā ielūgts viesis uz Tā Kunga namu.

Mums jābūt sagatavotiem, pirms ejam uz templi. Mums jābūt cienīgiem, pirms ejam uz templi. Pastāv ierobežojumi un nosacījumi. Tos noteicis Tas Kungs, nevis cilvēks. Un Tam Kungam ir vara un tiesības norādīt, ka ar templi saistītas lietas ir jāuzskata par svētām un konfidencialām.

Visi, kas ir cienīgi un prasībām atbilstoši, drīkst ienākt templī, lai tur tiktu iepazīstināti ar svētajiem priekšrakstiem un ceremonijām.

IENĀKT CIENĪGIE

Reiz izpratuši tempļa svētību nozīmību un templī izpildāmo priekšrakstu svētumu, jūs neapšaubīsiet augstās, Tā Kunga noteiktās prasības ienākšanai svētajā templī.

Iekļūšanai templī jums ir vajadzīga Baznīcas noteikta rekomendācija. To paraksta jūsu bīskapijas bīskaps un staba prezidents. Protams, vietās, kur ir misija, par tempļa apmeklējuma rekomendāciju izdošanu atbild draudzes un misijas prezidents. Uz templi jādodas vienīgi cienīgiem cilvēkiem. Bīskapa pienākums ir noskaidrot, vai cilvēks ir tā cienīgs. Jums kā Baznīcas loceklim šī saruna ir ļoti svarīga, jo tā dod iespēju kopā ar Tā Kunga ordinētu kalpu aplūkot jūsu dzīves veidu. Ja jūsu dzīvē ne viss ir kārtībā, bīskaps spēs jums palīdzēt problēmas atrisināt. Tādējādi, apspriežoties ar Israēla soģi, jūs varat noteikt, vai esat cienīgi ienākt templī ar Tā Kunga piekrišanu.

Prezidents N. Eldons Taners, kurš kalpoja par pirmo padomnieku Augstākajā Prezidijā, vispārējā priesterības sanāksmē runāja par intervijām. Viņa padoms ir svarīgs kā Baznīcas vadītājiem, kas vada sarunas, tā arī Baznīcas locekļiem, kuri tiek izjautāti. Rūpīgi apsveriet šo padomu:

Jūs, bīskapi un stabu prezidenti, sarunu tempļa apmeklējuma rekomendācijas saņemšanai varētu uzsākt, piemēram, šādi:

„Jūs atnācāt pie manis, lai palūgtu rekomendāciju ieešanai templī. Man ir uzticēts pienākums, jūs iztaujājot, pārstāvēt To Kungu. Sarunas nobeigumā ir paredzēts, ka man jūsu rekomendācija jāparaksta; bet mans paraksts uz tās nav vienīgais svarīgais. Pirms rekomendācija kļūs derīga, jums pašam tā jāparaksta.

Savu rekomendāciju parakstot, jūs apliecināt Tam Kungam, ka esat to privilēģiju cienīgi, kuras piešķir tiem, kam ir šāda rekomendācija. Es jums uzdošu vairākus vispārpieņemtus jautājumus. ... Uz katru no tiem jums godīgi jāatbild.”

Pēc tam, kad vajadzīgos jautājumus esat uzdevuši, jūs varbūt gribēsiet izteikt, piemēram, šādu piebildi: „Tam, kas ienāk Tā Kunga namā, ir jābūt bez jebkādiem *amorāliem, ļauniem, nekātriem vai pret dabiskiem paradumiem*. ...”

Mūsu sarunas jānotur mīlestības un pazemības atmosfērā. Bieži daudzko var labot, pajautājot: „Vai jums būtu kāds iemesls justies samulsušam vai varbūt pat negodīgam Tā Kunga priekšā, ja būtu jāparaksta pašam sava tempļa apmeklējuma rekomendācija?”

Vai jūs gribētu mazliet laika, lai nokārtotu dažas ļoti personiskas lietas pirms rekomendācijas parakstīšanas? Atcerieties, Tas Kungs zina visu un neļaus Sevi apsmiet. Mēs cenšamies jums palīdzēt. Nekad nemelojiet, cenšoties iegūt Tā Kunga aicinājumu, rekomendāciju vai svētību.”

Ja intervija tiek veikta iepriekšminētā veidā, Baznīcas loceklis ir atbildīgs par sevis izjautāšanu. Bīskaps vai staba prezidents ir tiesīgs izmantot izpratnes spēju. Viņš zinās, vai ir kāda kļūme, kas nokārtojama pirms rekomendācijas izsniegšanas. („The Blessing of Church Interviews”, *Ensign* [1978. g. novembris]: 42–43.)

Saruna tempļa apmeklējuma rekomendācijas saņemšanai notiek divatā starp bīskapu un attiecīgo Baznīcas locekli. Baznīcas locekli izjautā par viņa uzvedību, cienīgumu un uzticību Baznīcai un tās vadītājiem. Personai jāapliecina, ka tā ir morāli šķīsta un ievēro Gudrības Vārdus, maksā pilnu desmito tiesu, dzīvo saskaņā ar Baznīcas mācībām un neuztur nekādus sakarus ar atkritēju grupām. Bīskaps ir instruēts, ka ir ļoti svarīgi saglabāt sarunas konfidencialitāti.

Pieņemamās atbildes uz bīskapa jautājumiem parasti liecina, ka cilvēks ir cienīgs saņemt tempļa apmeklējuma rekomendāciju. Ja lūdzējs nepilda baušļus vai viņa dzīvē ir vēl kādas nenokārtotas lietas, tas ir patiesi jānožēlo pirms tempļa apmeklējuma rekomendācijas saņemšanas.

Pēc sarunas ar bīskapu, pirms došanās uz templi, katru no mums izjautā arī staba prezidija loceklis. Ja ejam uz templi pirmoreiz, sarunas parasti notur pats staba prezidents.

Ierodoties uz sarunu tempļa apmeklējuma rekomendācijas saņemšanai, jūs, protams, pieņemat tā cilvēka spriedumu, kurš ir nozīmēts par Israēla soģi un kam ir uzticēts pārstāvēt To Kungu un izlemt, vai esat cienīgs ienākt šajā svētajā vietā.

PIRMOREIZ UN KATRREIZ

Ejot uz templi pirmoreiz, ir gluži parasts, ka esat mazliet satraukts. Esam dabiski nobažījušies par nezināmo. Bieži kļūstam nervozi jaunu pārdzīvojumu gaidās.

Esiet mierīgi. Jūs dodaties uz templi. Katrā vietā būs kāds, kas jums palīdzēs. Jūs uzmanīgi vadīs — saglabāriet mieru.

Ieejot templī, mums jābūt godbijīgiem. Visām vajadzīgām sarunām jānotiek pusbalsī. Norādījumu došanas brīžos mēs, saprotams, izturamies ļoti godbijīgi un klusi.

Tagad ir maz vietu, kur var rast izdevību godbijīgai meditācijai. Pirms ieiešanas tempļos, lai piedalītos priekšrakstos, grupas bieži sapulcējas kapelā, celtnes piebūves daļā. Te Baznīcas locekļi uzgaida, līdz visa grupa ir sanākusi. Dzīvē mēs gaidot bieži kļūstam nepacietīgi. Ja atnākat pirmais un tad esat spiests gaidīt, līdz pēdējais ieradīsies pirms pasākuma, tas citos apstākļos izraisa dusmas. Templī tas ir gluži pretēji. Gaidīšanu uzskata par sevišķu izdevību. Kāda privilēģija ir klusi sēdēt bez sarunām un pievērsties godbijīgām un garīgām domām! Tas ir atspirdzinājums dvēselei.

Nākot uz templi, atcerieties, ka esat viesis Tā Kunga namā. Tas ir prieka, bet klusa prieka brīdis. Dažreiz, tempļa laulību laikā, radniekiem un draugiem nākas atgādināt, ka mīlestības izpausmēm, apsveikumiem un sasveicināšanās ceremonijām ar sen neredzētiem ģimenes locekļiem jānotiek ļoti klusi un pusbalsī. Skaļas sarunas un smieklī neiederas Tā Kunga namā.

Uzklausiet kalpotāju norādījumus templī. Ejot tālāk, kāds pateiks, kas darāms.

MĀCĪBAS NO DEBESU AUGSTUMIEM

Nākot uz templi pirmoreiz, vai pat vairākkārt, ir jāsaprot, ka tempļos mācīšana notiek simboliski. Arī Tas Kungs, Lielais Skolotājs, šādi sludināja daudzas Savas mācības.

Templis ir liela skola. Tas ir nams, kurā mācās. Tempļos tiek saglabāta ideāla atmosfēra dziļi garīgu lietu mācīšanai. Nelaiķis Dr. Džons A. Vidso, Divpadsmito kvoruma loceklis, bija ievērojams universitātes prezidents un pasaulē slavens zinātnieks. Viņš ar cieņu izturējās pret tempļa darbu un reiz sacīja:

„Tempļa priekšraksti ietver visu pestīšanas ieceri un izskaidro grūti saprotamas lietas, ko laiku pa laikam māca Baznīcas vadītāji. Piemērojot tempļa mācības lielajai pestīšanas iecerei, netiek pielaisti nekādi sagrozījumi vai

Celestiālā zāle, Vernalas Jūtas Templis

izkropļojumi. Endaumenta filozofiskā pilnība ir viens no strīdīgākiem argumentiem attiecībā uz tempļa priekšrakstu patiesīgumu. Turklāt šis Dieva ieceres pilnīgs pārskats un izskaidrojums padara tempļa dievkalpojumu par vienu no visiedarbīgākām metodēm, lai atsvaidzinātu atmiņā visu evaņģēlija uzbūvi.

Man vienmēr patīcis vēl viens apstāklis kā stiprs dokumentāls pierādījums par tempļa darba patiesīgumu. Endauments un tempļa darbs, kādus Tas Kungs atklāja pravietim Džozefam Smitam, skaidri iedalāmi četrās atšķirīgās daļās: sagatavošanās priekšraksti; norādījumu došana lekciju un vēstījumu veidā; derības; un, beidzot, zināšanu pārbaudes. Šaubos, vai pravietis Džozefs Smits, kuram trūka loģikas zināšanu, būtu pats varējis novest tempļa darbu līdz loģiskai pilnībai". (John A.Widtsøe, „Temple Worship”, *The Utah Genealogical and Historical Magazine* 12 [1921. g. aprīlis]:58.)

Vēl viens citāts no eldera Vidso raksta:

„Mēs dzīvojam simbolu pasaulē. Mēs nezinām neko, izņemot simbolos izteikto. Uzvelkam dažas zīmes uz papīra lapas un sakām, ka tās veido vārdu, kas nozīmē mīlestību vai naidu, žēlsirdību, Dievu vai mūžību. Zīmes var nebūt acij tīkamas. Neviens nepeļ simbolus grāmatas lappusēs tādēļ vien, ka tie nav tik izskatīgi kā simbolu apzīmētās lietas. Mēs neapstrīdam simbolu D-ie-v-s, ja tas nav ļoti skaists, taču tas pārstāv Dieva varenību. Mēs priecājamies par simboliem, ja vien mums paskaidro simbolu nozīmi. Šovakar es jūs uzrunāju; jūs neesat daudz iebilduši pret manas uzstāšanās veidu vai vārdu izvēli. Sekodami domu nozīmei, kurru centos jums paskaidrot, jūs aizmirsāt vārdus un pasniegšanas veidu.

Mēs dzīvojam simbolu pasaulē. Neviens cilvēks nevar iznākt no tempļa, saņemdam endsaumentu, ja aiz simbola nav saskatījis lielās īstenības, ko simboli apzīmē.” („Temple Worship”, 62. lpp.)

Ja, iedams uz templi, atcerēsities, ka mācīšana ir simboliska, jūs nekad neatstās apziņa, ka aiziesit ar plašāku redzesloku, jūtoties pacilāti, ka ir pieaugušas jūsu zināšanas par garīgām

lietām. Mācību programma ir lieliska. Tā ir iedvesmas pilna. Mācot savus mācekļus, pats Kungs, Lielais Skolotājs, to aizvien darija līdzībās, ar vārdiem izsakot simboliskas lietas, kuras citādi būtu grūti saprotamas. Viņš runāja par vienkāršiem piedzīvojumiem no savu mācekļu dzīves. Viņš stāstīja par visām un caļiem, putniem, puķēm, lapsām, kokiem, zagļiem, lielceļa laupītājiem, saulrietiem, bagātiem un trūcīgiem cilvēkiem, dziednieku, apģērbu lāpīšanu, ravēšanu, mājas slaucīšanu, cūku barošanu, labības kulšanu, tās ievēšanu šķūņos, māju celšanu, kalpu nolīgšanu un daudzām citām lietām. Viņš runāja par sinepju sēklu un pārli. Jēzus gribēja Savus klausītājus mācīt, tādēļ Viņš runāja par vienkāršām lietām simboliskā nozīmē. Neviena no šīm lietām nav neizprotama vai neskaidra, un tās visas ir simboliskas.

Pats templis kļūst par simbolu. Ja esat kādu templi redzējuši naktī pilnā apgaismojumā, tad zināt, cik iespaidīgs tas izskatās. Tā Kunga nams laistās ugunīs un simbolizē Jēzus Kristus evaņģēlija spēku un iedvesmu. Templis slejas kā ceļa zvaigzne pasaulē, kas turpina grimt garīgā tumsībā.

Tempļa ceremonija nebūs pilnīgi saprotama pēc pirmā apmeklējuma. To sapratīsiet daļēji. Atgriezieties atkal un atkal. Atgriezieties, lai mācītos. Jūs uzzināsiet par lietām, kas jūs satrauc, mulsina vai liekas noslēpumainas. Daudzas no tām ir vienkāršas, personiskas lietas, kuras jūs patiesi nespējat paskaidrot kādam citam. Taču jums tās ir pazīstamas.

Ieguvums no tempļa apmeklējuma lielā mērā ir atkarīgs no tā, cik mēs pazemīgi un godbijīgi dodamies uz templi ar vēlmi mācīties. Ja esam uzcītīgi, Svētais Gars mūs templī mācīs.

Ja jums ir izdevība apmeklēt endamenta sesiju templī vai noskatīties saistīšanas ceremoniju, apdomājiet redzētā dziļāko nozīmi, un dienās pēc tempļa apmeklējuma paturiet šīs lietas prātā; mierīgi un dievbijīgi tās atcerieties, un jūs pārlicināsities, ka jūsu zināšanas ir pieaugušas.

Viens no tempļa pieredzes lieliem ieguvumiem ir tas, ka tā dod plašu pārskatu par Dieva ieceri attiecībā uz šo zemi. Ja esam reiz bijuši templī (un mēs varam tur atgriezties un atsvaidzināt savas atmiņas), tad dzīves notikumi iekļaujas lietu sistēmā. Mēs spējam patiesā gaismā saskatīt, kur atrodamies, un ātri nojaust, kad esam novirzījušies no ceļa.

Kristību baseins, Vašingtonas Kolumbijas apg. Tempļis

Tādēļ lūkojieties uz templi. Vērsiet savu bērnu skatus uz templi. No mazām dienām pievērsiet tam bērnu uzmanību un sāciet viņus gatavot dienai, kad tie varētu ienākt svētajā templī.

Pa to laiku esiet pašī saprātīgi un godbijīgi. Kāri uztveriet mācības — simboliskās, dziļi garīgās mācības, kas pieejamas vienīgi templī.

Tempļa laulību plānošanai ir vajadzīgs laiks. Tas ir rūpīgas plānošanas vērts. Nereti jauni, iemīlējušies pāri nolemj apprecēties un pretēji vecāku lūgumiem pastāv uz to, ka grib salaulāties tūlīt, pēc kādas nedēļas vai divām. Vecāku lūgumu dot tiem vairāk laika sagatavoties, jaunais pāris dažreiz izprot kā nepieņemšanu viņu laulībai. Tie baidās, ka gaidot kaut kas var viņu nodomu izjaukt. Daži jaunie pāri izrādās nenobrieduši un nepacietīgi, pieprasot sākt tūlītējus sagatavošanās darbus, kādus var paveikt tikai ar lielām grūtībām. Šādas steigas rezultātā laulību pārdzīvojumu atceras daudz mazāk, nekā tas būtu noticis citos apstākļos.

Ja lietas top sasteigtas vai pārāk uzspiestas, šķiet, sarūk iespāids no pirmā tempļa apmeklējuma vai kāzu dienas templī. Pirmais nāciens uz templi vai saistīšanas ceremonija kāzu dienā ir vienreizējs dzīves notikums. Tam ir vērts sagatavoties. Tas ir tik nozīmīgs, ka nevajadzētu ļaut maziem gatavošanās sīkumiem, nelieliem saimniecības darbiem mazināt šīs dienas svinīgumu. Tādēļ viss ir iepriekš sagatavojams. Kāds svarīgs, pirms kāzu dienas nepaveikts darbs var radīt lielu vilšanos.

Ja uz sanāksmi atnākat agri, klusi sēžat kapelā un vērojat cilvēkus atnākam, tad pamanāt, ka tos visus kaut kas vieno. Garīgā gaisotne sasilst, un telpa pārvēršas, pārtopot no tukšas istabas par draudzi, brāļu un māsu auditoriju, kas atnākusi ar gaidu sajūtu.

Ejot uz sanāksmi, nedrīkst būt nevalīgs. Uz templi ejot, šī pirmssanāksmes noskaņa ir divkārt svarīga. Sevišķi tas sakāms par pirmreizējo apmeklējumu. Mums jāierodas tur pēc iespējas agri.

Kā redzat, šī agrīnā ierašanās ir nepieciešama ne tikai, lai pārliecinātos, ka rekomendācijas un citas lietas ir kārtībā un varam piemēroties jaunajam pārdzīvojumam. Vēl vairāk — tas nozīmē laikā nonākt pareizā vietā un gūt vajadzīgo noskaņu — sagatavoties tam, kas notiks.

Esam runājuši par tempļa pārdzīvojuma dalībniekiem, taču jāmin gadījumi, kad ir iēplānota tempļa laulība, bet dažiem ļoti tuviem ģimenes locekļiem nav tempļa apmeklējuma rekomendācijas. Var gadīties, ka līgavainis vai līgava ir uzņemti Baznīcā, bet viņu vecāki vēl tai nepieder; vai viņi ir pārāk jauni locekļi un neatbilst tempļa apmeklējuma rekomendācijas prasībām. Gadās, ka vecāki ir Baznīcas locekļi, bet viens no tiem īsti nedzīvo pēc evaņģēlija morāles normām un nevar tempļa apmeklējuma rekomendāciju saņemt. Šādi ierobežojumi var rasties tempļa laulību laikā. Tādās reizēs ģimenēm jābūt ļoti ciešās attiecībās. Tām jāsaliedējas, lai kopīgi baudītu šos svētos dzīves brīžus. Tempļa apmeklējuma rekomendācijas neizsniegšana cilvēkam, kas neatbilst tās prasībām, vai aizliegums uzaicināt Baznīcai nepiederīgu draugu vai radnieku noskatīties saistīšanas priekšrakstu, var ātri izraisīt problēmas. Var rasties neapmierinātība un ķildas brīdī, kad visam jānorit mierīgi, vislielākā saskaņā.

Kā rīkotos šādos gadījumos? Nevajadzētu piespiest bīskapu palīdzēt. Bīskaps, kas darbojas kā parasts Israēla soģis, pēc taisnības nedrīkst izsniegt rekomendāciju nepiemērotai personai. Tas būtu ļoti slikts pakalpojums šajā lietā iesaistītiem cilvēkiem. Un tā nebūtu godīga attieksme pret pašu bīskapu.

Ja tempļa laulība ir paredzēta un kāds no vecākiem vai ļoti tuvs radnieks nedrīkst templī ienākt, rūpīgs plānojums var šo izdevību sagādāt un nevis radīt problēmu. Apsveriet šādus priekšlikumus. Uzaiciniet Baznīcai nepiederīgo māti vai tēvu, vai ģimenes locekli, kam nav tiesību saņemt tempļa apmeklējuma rekomendāciju, atnākt uz templi kopā ar kāzu viesiem. Templi valdošais gars un noskaņa nav rodami citur. Dažos tempļos ir viesu centri. Tempļa telpas ir skaisti iekārtotas. Vispār templis ir vieta, kur valda miers un rāmums.

Gādājiet, lai tādu ģimenes locekli kāds pavada. Jūs, protams, neatstāsīt šo cilvēku vienu. Ir gadījumi, kad ģimenes locekļi, kuriem ir tiesības ienākt templī un noskatīties laulības ceremoniju, jūtas apmierināti, pakavējoties pie tiem, kam iekļūšana templī ir bijusi liegta. Te, tempļa vidē, rekomendāciju saņēmušiem bija iespēja paskaidrot jaunā pāra vēlēšanos tapt saistītiem Tā Kunga namā.

Mirkļis templī šajā laikā var atstāt neaizmirstamu iespaidu, kas nebūtu iespējams citos apstākļos. Dažos lielākos tempļos notiek ekskursijas gida pavadībā. Iepriekš saskaņojot, var rast iespēju tuvam ģimenes loceklim apskatīt templi, kurš kāda iemesla dēļ nedrīkst templī ienākt. Tādējādi var mazināt Baznīcai nepiederīgo vai rekomendācijai neatbilstošo vecāku vilšanos, pat aizvainojumu un dažreiz — sarūgtinājumu.

Dažos tempļos ir īpaša telpa, kur vecāki, kam nav tiesību ienākt templī, var satikties ar noteiktu personu, kura var atbildēt uz viņu jautājumiem.

Jaunajam pārim jāsaprot, ka vecāki ir gaidījuši viņu kāzu dienu varbūt visu savu mūžu. Vēlēšanās piedalīties laulības ceremonijā un aizvainojums, kad šī iespēja liegta, ir vecāku mīlestības apliecinājums. Jaunajam pārim nav par to jāskaišas. Tas jāsaprot un rūpīgi jāizplāno kā kāzu sastāvdaļa.

Protams, gadās, ka viens no rekomendāciju nesaņēmušiem vecākiem jūtas aizvainots un nav nomierināms. Tādās reizēs jaunajam pārim nāksies ar to samierināties. Var rasties jautājums: vai tad mums būtu jānoslēdz laulība Dzimtsarakstu nodaļā, lai viņi varētu būt par laulības lieciniekiem? Tādā gadījumā mums būtu jāgaida gads, pirms ienākam templī. Taču tas nebūtu ideāls atrisinājums. Lūgšanu pilns, rūpīgs plānojums vairumā gadījumu spēj pārvērst problēmu par izdevību, kas beidzot ģimeni saliedēs ciešāk nekā agrāk.

Par laulības ceremonijas lieciniekiem nebūtu jāuzaicina lieli draugu pulki, bīskapijas locekļi un citi cilvēki. Kāzu dalībnieku grupām ir jābūt mazām, ietverot vienīgi abu ģimeņu locekļus un dažus, laulājamam pārim ļoti tuvus cilvēkus. Dažreiz kāzas tiek paziņotas bīskapijā ar aicinājumu pēc iespējas visiem piedalīties un sniegt pārim atbalstu. Šim nolūkam domāta viesu uzņemšana. Kāzu viesībās ir jāparedz laiks draugu un labvēļu apsveikumiem. Pati tempļa laulība ir svēta un tajā jāpiedalās tikai tiem, kuriem ir īpaša nozīme jaunlaulāto dzīvē.

Laulāto draugu saistīšanas priekšraksta vārdus mēs neatkārtotam ārpus tempļa sienām, bet drīkstam aprakstīt šīs ceremonijas telpu, kas ir skaisti iekārtota, kur valda klusa un mierīga noskaņa, un šo telpu svētu dara tur veiktais svētais darbs.

Pirms laulājamie pienāk pie altāra, kur notiek viņu saistīšanas ceremonija, amatpersonai ir tiesības dot dažus padomus, ko var saņemt jaunais pāris. Lūk, vārdi, kurus laulības gadījumā jaunajam pārim var nākties noklausīties:

„Ši ir jūsu kāzu diena. Jūs pārņēmis laulības satraukums. Tempļus ceļ kā svētnīcas tamlīdzīgiem priekšrakstiem. Mēs neatrodamies pasaulē. Tempļiem nav sakara ar pasaulīgām lietām, un tās neietekmē tur notiekošo. Esam izgājuši no pasaules un ienākuši Tā Kunga templī. Tā ir visnozīmīgākā diena jūsu dzīvē.

Jūs piedzimāt, un šurp jūs aicināja vecāki, kas sagatavoja laicīgu mājokli jūsu garam. Ikviens no jums ir kristīts. Svētais kristīšanas priekšraksts simbolizē šķīstīšanu, nāvi un augšāmcelšanos. Tas simbolizē jaunas dzīves sākumu. Tas apcer grēku nožēlošanu un atlaišanu. Svētais Vakarēdiens ir kristīšanas derības atjaunošana un, godīgi dzīvojot, mēs varam saglabāt savu grēku atlaišanu.

Jūs, līgavaini, ordinēja priesterībā. Jums vispirms piešķīra Ārona priesterību, un, iespējams, ka jūs ieņēmt arī visus — diakona, skolotāja un priestera — amatus. Tad pienāca diena, kad jūs uzskatīja par cienīgu saņemt Melhisedeka priesterību. Šo augstāko priesterību dēvē par priesterību pēc vissvētākās Dieva kārtas jeb Svēto Priesterību pēc Dieva Dēla kārtas. (Skat. Almas gr. 13:18 un Helamana gr. 8:18.) Jums piešķīra amatu priesterībā. Tagad jūs esat elders.

Ikviens no jums ir saņēmis endaumentu. Līdz ar endaumentu jums dotas mūžīgas iespējas. Taču tas viss zināmā mērā bija iepriekšēja sagatavošanās, lai nāktu pie altāra un taptu saistīti kā vīrs un sieva uz mūžu un mūžību. Tagad jūs kļūstat par ģimeni un varat brīvi veidot savu dzīvi. Jums ir iespēja, ar lūgšanām un uzupurēšanos, laist pasaulē bērnus, tos audzināt un palīdzēt viņu laicīgā dzīvē; redzēt viņus tāpat kā jūs nākam uz šejieni, lai piedalītos šajos svētajos tempļa priekšrakstos.

Jūs nākat labprātīgi un jūs uzskata par tempļa cienīgiem. Šo savienību var saistīt Svētā Gara solījums.”

Pasaules radīšanas zāle, Solheika Tempļis

„Tādēļ Es tagad sūtu jums citu Mierinātāju, patiesi jums, Mani draugi, lai tas varētu būt jūsu sirdis, tieši solījuma Svētais Gars, šis cits Mierinātājs ir tas pats, ko Es solīju Saviem mācekļiem, kā tas ir pierakstīts Jāņa liecībā.

Šis Mierinātājs ir solījums, kuru Es dodu jums par mūžīgo dzīvi, tieši celestiālās valstības godību.” (M&D 88:3–4.)

„Pieņemot vienam otru ar laulības derību, jūs uzņematies lielu atbildību, ko pavada neskaitāmas svētības.”

Līgava un līgavainis būs laikam tik satraukti laulības sākumā, ka varbūt uzmanīgi neklausīsies — viņi var pat nedzirdēt saistīšanas priekšraksta vārdus. Lai gan mēs nedrīkstam šos vārdus atkārtot ārpus tempļa sienām, varam tur dažreiz atgriezties un būt par laulības ceremonijas lieciniekiem. Šīs tiesības mums ir devis augstsirdīgais Kungs. Gadījumos, kad personīgi neesam ar notikumu saistīti, varam uzmanīgi noklausīties priekšraksta vārdus. Tāpat, protams, atgriežoties templī pildīt pienākumus mirušo labā, varam prātā un garā atsvaidzināt endamenta saņemšanas radīto pārdzīvojumu.

Ja jūs bijāt iepriekš salaulāti Dzimtsarakstu nodaļā, jūs tagad varētu vēlēties tapt saistīti uz mūžību, un, ja jums ir bērni, tapt saistīti ar viņiem mūžīgās ģimenes attiecībās. Ja jūs esat tam gatavi, tā būtu jums lieliska iespēja saņemt šo svētību.

BALTĀS DRĀNĀS IETĒRPTI

Veicot priekšrakstu darbu templī, mēs uzvelkam baltu apģērbu. Tas simbolizē šķīstību, cienīgumu un tīrīgumu.

Ienākot templī, jūs apmaināt savu ikdienas apģērbu pret baltām tempļa drānām. Šī pārgērbšanās notiek ģērbtuvē ar aizslēdzamiem skapīšiem. Katra rīcībā tiek nodota atsevišķa pārgērbšanās telpa un skapītis. Templī tiek rūpīgi ievērots pieticības ideāls. Savu apģērbu ieliekot drēbju skapīti, jūs līdz ar to atstājat savas rūpes, bažas un samulsumu. Jūs iznākat no šīs mazās, atsevišķās ģērbtuves baltā apģērbā, un jūs pārņem vienotības un vienlīdzības sajūta, jo visi apkārtējie cilvēki ir ģērbušies līdzīgi.

Pirmoreiz ejot uz templi, parunājiet ar savu bīskapu. Izsniedzot rekomendāciju, viņš jums paskaidros par templi nepie-

ciešamo apģērbu. Jums nav jāraizējas par tā iegādi. Šo apģērbu varat vai nu nopirkt tempļa apģērbu sadales centrā vai iznomāt templī. Otrā gadījumā samaksa par to ir niecīga un sedz vienīgi apģērba mazgāšanas izdevumus. Mazākos tempļos nav iespējama apģērba iznomāšana.

Kas attiecas uz tempļa ceremonijām un priekšrakstiem, ārpus tempļa mēs maz runājam par tur valkājamo apģērbu. Varam pateikt, ka, līdzīgi ceremonijām, tam ir liela simboliska nozīme.

Kad Baznīcas loceklis atnāk uz templi ģērbies un saposies tā, lai nejustos neērti Tā Kunga priekšā, tas ir godbijības un cieņas apliecinājums. Uz brīdi iedomājieties, ka esat uzaicināts paciemoties ievērojama un ļoti cienījama vadītāja mājās. Jums liek saprast, ka sastapsit ievērojamus viesus, kas saņēmuši līdzīgus ielūgumus. Ielūgums liecina, ka namatēvs izjūt pret jums cieņu. Jūs noprotat, ka daudzi citi tādu ielūgumu augsti vērtētu, bet kāda iemesla dēļ tie netika ielūgti un tādēļ nevar ierasties. Šaubos, vai tādā gadījumā jūs ierastos vecās darba drēbēs vai uzvilcis atpūtai domātu apģērbu. Es apšaubu, ka vīrietis ietu neskūts vai sievietē — ar nesukātiem matiem.

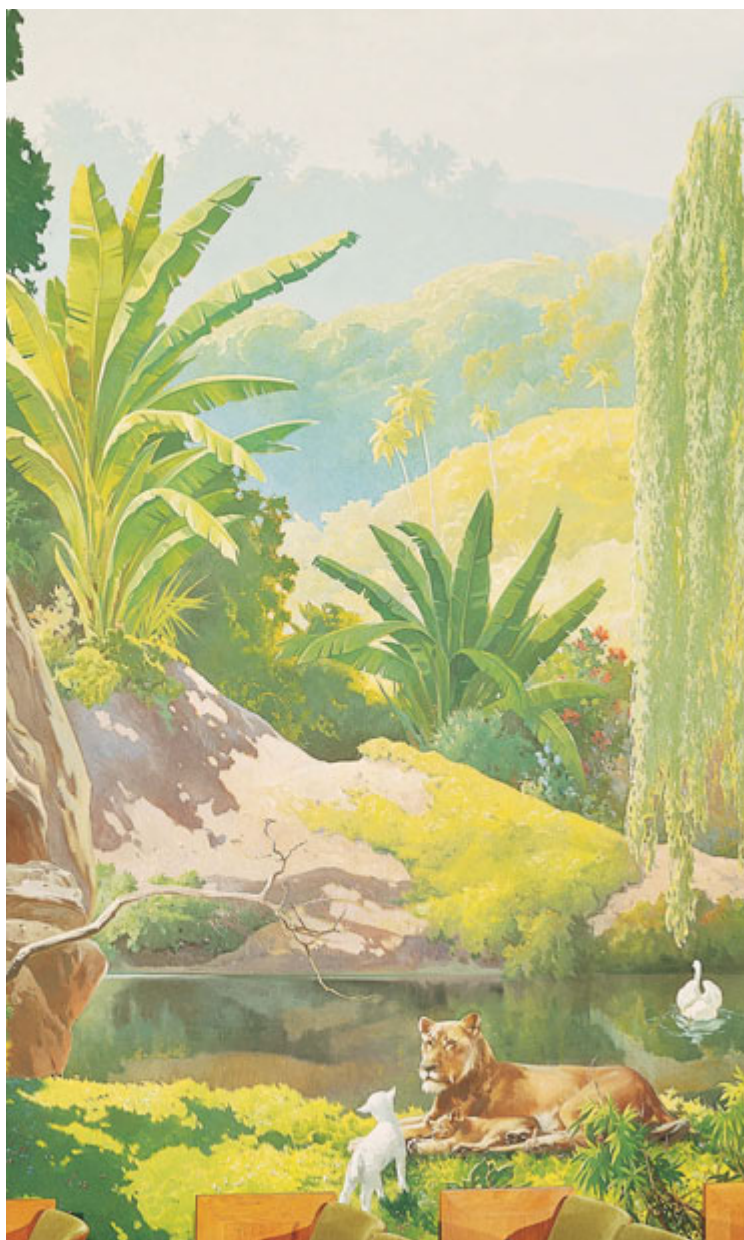
Saņemot ielūgumu uz svarīgu sanākumi, cienījami un izsmalcināti cilvēki nereti pajautā, kāds apģērbs būtu tam piemērots. Vai jūs rūpīgi nesagatavotos tik īpašam gadījumam? Jūs varbūt nopirktu jaunu apģērbu, cerot, ka jūsu izskats nemazinās cēlās vides noskaņu.

Jārūpējas arī par sava apģērba izgludināšanu un iztīrīšanu. Nepiemēroti apģērbies jūs justos neērti.

Izdevību apmeklēt templi var salīdzināt ar šādu ielūgumu.

Ir tikai viens notikums, kad Baznīcas locekļus uzaicina ierasties pašā templī ikdienas apģērbā. Un tas notiek, kad viņi ir tempļa laulību liecinieki. Tādā gadījumā tiek novilkta vienīgi kurpes un aizvietotas ar baltiem apaviem. Pirms daudziem gadiem šādu kārtību noteica Brāļi to ģimenes locekļu un draugu ērtībai, kuriem pirms laulību ceremonijas nav jāpiedalās endamenta sesijā.

Līgavas un līgavaiņi ienāk templī, lai tiktu salaulāti uz mūžu un mūžību. Līgavas ģērbjas baltās kleitās, kas ir ar garām piedurknēm, no vienkārša auduma un bez sīki izstrādātiem

Skats no dārza zāles, Losandželosas Kalifornijas Tempļis

rotājumiem. Arī līgavaiņi ģērbjas baltā. Brāļi, kuri ierodas kā tempļa laulību liecinieki, nenāk smokingos.

Apmeklējot templi, esam bijuši apmulsuši un mazliet apbēdināti, redzot, ka daži atnākuši par laulību lieciniekiem vai piedalīties tempļa sesijā, ģērbusies tā, it kā dotos piknikā vai uz sporta pasākumu.

Templi ieiešanas privilēģija uzstāda mums lielākas prasības. Tam Kungam ir tikami, kad mazgājamiem un apvelkam tīras drēbes, lai cik tās būtu lētas. Mums jāģērbjas piemēroti, lai varam justies ērti un cienīgi Svētā Vakarēdiena vai sanāksmes laikā.

Ir gadījies, ka par laulības liecinieku ir atnācis cilvēks, kas nav piegriezis vērību Brāļu dotajam padomam, kā ģērbties un sakopties, neizaicināt pasauli ar sava ģērbšanās stila galējībām, matu garumu, sakārtojumu utt.. Brīnāties, kādēļ pietiekami nobriedis, templī ielaists cilvēks ir tik nesaprātīgs un nezina, ka Tam Kungam nav tikami tie, kas nepārprotami izvēlas sekot pasaules ieradumiem.

Kā gan rekomendēts Baznīcas loceklis atļaujas apmeklēt templi nepiedienīgā vai pasaulīgā apģērbā? Kā var tā nesakopties, ka matu sasukājums neizsaka ne izsmalcinātību, ne cieņu?

Ja jums radusies izdevība doties uz templi un piedalīties tempļa ceremonijās, vai būt par saistīšanas priekšraksta liecinieku, tad neaizmirstiet, kur atrodaties. Jūs esat viesis Tā Kunga namā. Ir jāsakopj sevi un jāapģērbjas tā, lai justos ērti, ja jūsu Namatēvs ienāktu.

Priesterības nesējiem, kas bauda un dalās priesterības svētībās, ir savi augumi jāapsedz, kā to atklāja pravietim Džozefam Smitam, kad viņam veica endaumenta ceremoniju.

Baznīcas locekļi, kuri piedalījušies tempļa priekšrakstos, pēc tam valkā īpašu gārmentu jeb apakšveļu. Gārmentus apgādā ar Baznīcas starpniecību — un Baznīcas locekļi visā pasaulē tos saņem saskaņā ar Baznīcas vadīto sadales plānojumu.

Gārments simbolizē svētās derības. Tas sekmē pieticību un kļūst valkātājam par aizsargu un aizstāvi.

Gārmenta valkāšana netraucē Baznīcas locekļiem apvilkt modernu apģērbu, kādu parasti valkā pasaules tautas. Tikai nepiedienīgs vai stilīgs apģērbs nav savienojams ar gārmenta

valkāšanu. Ikviens Baznīcas loceklis, neraugoties uz to, vai viņš ir vai nav bijis templī, prātis izvairīties no stilīgām vai augumu atkailinošām modēm.

Var gadīties, ka endaumentu saņēmumiem Baznīcas locekļiem rodas jautājumi gārmenta sakarā.

Reiz kādu brāli uzaicināja parunāt ar fakultātes locekļiem un personālu Jūras Kara Flotes kapelānu sagatavošanas skolā, Ņūportā, Rodailendā. Klausītāju vidū bija daudz augsta ranga jūras flotes kapelānu no katoļu, protestantu un ebreju ticības.

Jautājumu un atbilžu laikā viens no kapelāniem jautāja: „Vai varat mums kaut ko pateikt par īpašo apakšveļu, ko dažas mormoņu militārpersonas valkā?” Ar to bija domāts: „Kāpēc to darāt? Vai tas nav savādi? Vai nerodas neērtības?”

Ieinteresētam kapelānam brālis atbildēja ar pretjautājumu: „Kādai baznīcai jūs piederat?” Atbildot kapelāns nosauca vienu no protestantu baznīcām.

Brālis teica: „Privātā dzīvē un vadot sanāksmes karadienestā, jūs valkājat garīdznieka tērpu, vai ne?” Kapelāns tam piekrita.

Brālis turpināja: „Domāju, ka jums tas ir svarīgi, un tas, ziņāmā mērā, jūs atšķir no pārējās draudzes. Tā jums ir it kā garīdznieka uniforma. Es pieņemu, ka tā jums nozīmē daudz vairāk. Tā atgādina, kas jūs esat, kādi ir jūsu pienākumi un derības. Tērps jums pastāvīgi atgādina, ka esat garīdzniecības loceklis un uzskatāt sevi par Tā Kunga kalpu, un ka Jūsu pienākums ir piekopt savas ordinācijas cienīgu dzīves veidu.”

Vēlāk brālis tiem sacīja: „Jums būtu jāsaprot vismaz viens iemesls, kādēļ Pēdējo Dienu svētajiem ir dziļi garīgas saistības gārmenta sakarā. Jūsu un mūsu baznīcas galvenokārt atšķiras ar to, ka mums nav profesionālu garīdznieku. Visas draudzes vada vietējie vadītāji. Tie ir dažādu profesiju cilvēki. Taču viņi ir ordinēti priesterībā. Viņi pilda amatus priesterībā. Tiem uztic vadošus amatus, un viņi darbojas kā prezidenti, padomnieki un dažādu kategoriju vadītāji. Arī sievietes veic tamlīdzīgus pienākumus. Cilvēks, kas svētdienā vada mūsu draudzi kā bīskaps, var pirmdienā doties uz darbu un strādāt par pasta darbinieku, ierēdni, fermeri, ārstu; viņš var būt arī kara aviācijas pilots vai jūras flotes virsnieks. Pēc mūsu kritērija viņš ir tāds pats ordinēts garīdznieks kā jūsējais. Par tādu to atzīst lie-

lākā daļa valdību. No mūsu speciālā apģērba mēs gūstam līdzīgu labumu, kādu jūs saņemat no saviem garīdzniecības amata tērpiem. Tie atšķiras ar to, ka savas tempļa drānas mēs valkājam zem sava apģērba, nevis virs tā, jo papildus savai kalpošanai Baznīcā esam nodarbināti dažādās profesijās. Mēs nevēlamies svētas lietas izrādīt pasaulei.”

Tad brālis paskaidroja, ka ir arī dažas dziļākas garīgas nozīmes, kas saista gārmenta valkāšanu ar templī noslēgtām derībām. Domājam, ka nav vajadzības šīs lietas apspriest — ne tādēļ, ka tās ir slepenas, viņš atkātoja, bet gan tādēļ, ka tās ir svētas.

Gārments, kas apsedz augumu, ir vizuāls un taustāms noslēgto derību atgādinājums. Daudziem Baznīcas locekļiem gārments veido drošības aizsegu, kad valkātājs sastopas ar kārdinājumu. Turklāt tas simbolizē dziļu cieņu pret Dieva likumiem — to starpā morāles principiem.

SAISTIŠANAS SPĒKS

Ja vēlamies saprast tempļa darba vēsturi un mācību, mums jāizprot, kas ir saistišanas spēks. Mums jācenšas vismaz daļēji saskatīt, kādēļ saistišanas spēka izmantošanā pilnvaru atslēgām ir izšķiroša nozīme.

Gandrīz deviņsimt gadus pirms Kristus dzimšanas, Israēlas ķēniņa galmā parādījās pravietis Elija. Viņam bija svētas pilnvaras — saistišanas spēks.

Elija pildīja savu kalpošanas misiju, ordinēja un iesvaidīja savu pēcteci Elīsu un tad — un tas ir svarīgi — viņš nenomira. Tāpat kā Mozus pirms viņa, Elija tapa pārveidots.

Pēc tam viņa vārds ir tikai reizi minēts Vecajā Derībā pēdējās nodaļas priekšpēdējā pantā. Te Maleahijs pravieto, ka Elija atgriezīsies un ka viņam būs „jāpiegriež tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem,” lai visa zeme netaptu nolādēta. (Skat. Maleahija gr. 4:5–6.)

Kad Jēzus nonāca Filipa Cezarejas robežās, Viņš vaicāja saviem mācekļiem, sakot: „Ko ļaudis saka par Cilvēka Dēlu, kas Viņš esot?”

Un viņi atbildēja: „Citi saka: Jānis Kristītājs, citi: Ēlija, vēl citi: Jeremija vai kāds no praviešiem.”

Viņš uz tiem sacīja: „Bet ko tad jūs par Mani sakāt, kas Es esmu?”

Tad Sīmanis Pēteris atbildēja un sacīja: „Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.”

Un Jēzus atbildēja un viņam sacīja: „Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesīs.

Un Es tev saku: tu esi Pēteris, un uz šās klints Es gribu celt Savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt.

Un Es tev došu Debesu valstības atslēgas; un, ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs; un, ko tu atraisīsi virs zemes, tam jābūt atraisītam arī debesīs.” (Mateja ev. 16:13–19.)

Kad Pēteris, Jēkabs un Jānis kopā ar To Kungu devās uz Pārveidošanas kalnu, līdzās apskaidrotajam Kungam parādījās divas personas. Viņi tās atpazīna kā Mozu un Ēliju, kuri bija atnākuši, lai nodotu šim prezidijam saistīšanas spēku. (Skat. Mateja ev. 17:1–8; ievērojiet, ka *Ēlija* ir ebreju vārda *Elija* grieķiskais tulkojums, kas bieži lietots Jaunajā Derībā, apzīmējot *Eliju*, pravieti Vecajā Derībā.)

Pēterim bija jātur atslēgas. Viņam bija jātur saistīšanas spēks — pilnvaras, kurām piemīt spēks saistīt vai atraisīt uz zemes, un tā tas notiks debesīs.

Mūsu ēras 34. gadā, pēc Savas augšāmcelšanās, Tas Kungs kalpoja nefijiešiem. Viņš tiem nodiktēja — un tas ir ievērojami Svēto Rakstu vēsturē — Maleahija grāmatas pēdējās divas nodaļas (kuras saturēja pravietojumu, ka Elija atgriezīsies), lika tiem to pierakstīt un tad to izskaidroja.

Kad Enģelis Moronijs parādījās pravietim Džozefam Smitam, lai pavēstītu viņam par plāksnēm, viņš citēja Maleahija pravietojumu par Elijas atgriešanos. Šis citāts tagad ir Mācības un Derību otrā nodaļa.

Trīspadsmit gadus pēc Moronija parādīšanās bija uzcelts tā mērķim atbilstošs templis, un Tas Kungs atkal parādījās, un Elija bija kopā ar Viņu, un piešķīra saistīšanas spēka atslēgas.

Šis atslēgas pieder Baznīcas prezidentam — pravietim, gaišrēģim un atklājējam. Šis svētais saistīšanas spēks tagad piemīt

Tērestriātā zāle, Soltleika Tēmpļis

Baznīcai. Tie, kas izprot šo pilnvaru nozīmi, velta tām svētas pārdomas. Nekas nav lielākas uzmanības vērts. Ir samērā maz cilvēku, kuriem noteiktā laikā tiek piešķirts šis saistīšanas spēks uz zemes — katrā templī ir brāļi, kuriem dots saistīšanas spēks. To var saņemt vienīgi no personas, kas ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas praviētis, gaišregis, atklājējs un prezidents, vai no tiem, kurus viņš ir pilnvarojis šo spēku dot citiem.

„MĒS REDZĒJĀM TO KUNGU ...”

Elijas atgriešanās diena pienāca 1836. gada 3. aprīlī, svētdienas pēcpusdienā. Kērtlandes Templī notika Svētā Vakarēdiena sanāksme. Šo pēcpusdienu praviētis aprakstīja vienkāršā valodā:

Pēcpusdienā es palīdzēju citiem prezidentiem izdalīt Tā Kunga mielastu Baznīcai, saņemot to no Divpadsmitajiem, kuru privilēģija bija pildīt pienākumus pie svētā galda tanī dienā. Pēc tam, kad biju izpildījis šo kalpošanu saviem brāļiem, es aizgāju aiz kanceles, priekškari bija nolaisti, un no metos ceļos kopā ar Oliveru Kauderiju svinīgā un klusā lūgšanā. Pieceļoties no lūgšanas, sekojošā vīzija tika atklāta mums abiem. (M&D 110, ievads.)

Priekšgars tika noņemts no mūsu prātiem, un mūsu sapatnes acis tika atvērtas.

Mēs redzējām To Kungu stāvam uz kanceles margām mūsu priekšā; un zem Viņa kājām bija noklāts pamats no tīra zelta, dzintara krāsā.

Viņa acis bija kā uguns liesma; mati uz Viņa galvas bija balti kā tīrs sniegš; Viņa vaigs spīdēja spožāk par sauli; un Viņa balss bija kā lielu bangojošu ūdeņu skaņa, patiesi Jehovas balss, sakot:

Es esmu pirmais un pēdējais; Es esmu Tas, kurš dzīvo, Es esmu Tas, kurš tika nokauts; Es esmu jūsu aizstāvis Tēva priekšā.

Lūk, jūsu grēki ir jums piedoti; jūs esat tīri Manā priekšā; tādēļ paceliet savas galvas un priecājieties.

Lai jūsu brāļu sirdis priecājas, un lai visu Manu ļaužu sirdis priecājas, kuri ir ar savu spēku uzcēlušī šo namu Manam Vārdam.

Jo, lūk, Es esmu pieņēmis šo namu un Mans Vārds būs šeit; un Es parādīšos Saviem ļaudīm žēlastībā šajā namā.

Jā, Es parādīšos Saviem kalpiem un runāšu uz tiem ar Savu paša balsi, ja Mani ļaudis turēs Manas pavēles un neapgānīs šo svēto namu.

Jā, tūkstošiem un desmitiem tūkstošu sirdis priecāsies kā dēļ tām svētībām, kuras tiks izlietas, un dēļ endaumenta, ar ko Mani kalpi tiks apdāvināti šajā namā.

Un šī nama slava izplatīsies svešās zemēs; un šis ir sākums tai svētībai, kas tiks izlieta pār Manu ļaužu galvām. Patiesi tā. Āmen.

Pēc tam, kad šī vīzija beidzās, debesis atkal tika mums atvērtas, un Mozus parādījās mūsu priekšā, un nodeva mums atslēgas Israēla sapulcināšanai no četrām zemes daļām un desmit cilšu atvešanai no ziemeļu zemes.

Pēc tam Ēlija parādījās un nodeva mums Ābrahāma evaņģēlija atklāšanu, sakot, ka mūsos un mūsu pēcnācējos visas paaudzes pēc mums tiks svētītas.

Pēc tam, kad šī vīzija bija beigusies, cita dižena un brīnišķīga vīzija pēkšņi mums parādījās, jo pravietis Elija, kurš tika paņemts debesīs, nebaudot nāvi, stāvēja mūsu priekšā un teica:

Lūk, tas laiks ir pienācis, par kuru tika runāts ar Maleahija muti — liecinot, ka viņš [Elija] tiks sūtīts, iekams nāks Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena — lai pievērstu tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis tēviem, lai visa zeme netiktu sista ar lāstu — tādēļ šīs atklāšanas atslēgas tiek nodotas jūsu rokās; un ar šo jūs varat zināt, ka Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena ir tuvu, patiesi durvju priekšā. (M&D 110:1–16.)

Tas bija noticis! Šis ievērojamais notikums palika pasaules nievērots, bet tas ietekmēs katra cilvēka likteni, kas jebkad dzīvojis vai dzīvos. Notikumi sāka mierīgi risināties. Baznīca kļuva par tempļu celtniecības Baznīcu.

Pasaulē šur tur, domājams, spontāni, uzradās cilvēki, organizācijas un biedrības, kas interesējās par ģeoloģijas pētīšanu. Tas viss noticis kopš Elijas parādīšanās Kērtlandes Templi.

Celestiālā zāle, Columbia River Vašingtonas Tempļis

Kopš tās pašas dienas, 1836. gada 3. aprīļa, bērnu sirdis sāka pievērsties saviem tēviem. Pēc tam tika izpildīti nevis pagaidu, bet pastāvīgi priekšraksti. Saistišanas spēks bija ar mums. Nevienas pilnvaras nepārsniedz šī spēka vērtību. Tas piešķir nozīmi un mūžīgu pastāvību visiem priekšrakstiem, kurus ar attiecīgām pilnvarām izpilda dzīvo un mirušo labā.

VISS SAKĀRTOTS

Pēc dramatiskajiem notikumiem Kērtlandes Templī grūtības un vajāšana piespieda svētos doties projām. Lai kur viņi apmestos, Tas Kungs atklāja savu ieceri celt tempļus. Tā tas notika Independencē un Fārvestā, Misūri. Šajā laikā svēto vajāšana notika ar nepieredzētu niknumu, un beidzot viņi bēga uz Navū, Ilinoisas štatā. Te atkal nāca atklāsme ar pavēli celt Tā Kunga namu.

Tas Kungs paskaidroja, ka dievnama celtniecības nolūks bija atklāt priekšrakstu būtību. „Un patiesi Es saku jums, lai šis nams tiek uzcelts Manam Vārdam, lai Es varētu atklāt Savus priekšrakstus tanī Saviem ļaudīm; jo Man labpatīk atklāt Manai baznīcai tās lietas, kas ir tikušas turētas apslēptas kopš pasaules radīšanas, lietas, kas piederas laiku pilnības atklāšanai.” (M&D 124:40–41.)

Viņš bija pieminējis, ka templis būs vieta, kur tiem noturēt „jūsu iesvaidīšanas un jūsu mazgāšanas, un jūsu kristīšanas par mirušajiem, un jūsu svētās sapulces, un jūsu piemiņu par jūsu ziedojumiem ar Levija dēliem, un par jūsu Dieva vārdiem jūsu vissvētākajās vietās, kur jūs sarunājaties, un jūsu likumiem un spriedumiem atklāsmju un Cīānas dibināšanas sākumam, un godībai, slavai un endaumentam visiem tās iedzīvotājiem, tiek noteiktas ar Mana svētā nama priekšrakstu, kuru Maniem ļaudīm vienmēr tiek pavēlēts uzcelt Manam svētajam Vārdam.” (M&D 124:39.)

Priekšraksti, kuri tiek izpildīti Baznīcā, ir šādi: kristīšana, Svētais Vakarēdiens, vārdu došana bērniem un to svētīšana, slimu iesvaidīšana un svētīšana, nozīmēšana Baznīcas aicinājumos un ordinēšana priesterības amatos. Turklāt ir vēl augstākie priekšraksti, kurus izpilda templī. To skaitā ir mazgāšana,

iesvaidīšana, tempļa endaumenta saņemšana un saistīšanas priekšraksts, ko parasti dēvē par tempļa laulību.

Cik nozīmīgi ir šie priekšraksti mums kā Baznīcas locekļiem?

Vai varat būt laimīgi, vai varat būt atpestīti un gūt paaugstināšanu bez tiem? Atbilde: Tie ir vairāk kā ieteicami vai vēlami, vai pat nepieciešami. Vairāk nekā būtiski vai ļoti svarīgi. Tie ir *izšķiroši* katram no mums.

Pravietis Džozefs Smits teica, ka viņam bieži esot jautāts:

„Vai varam tapt izglābti bez visu šo priekšrakstu saņemšanas un tml.?” Es atbildētu: „Nē, ne pilnīgi izglābti.” Jēzus sacīja: „Mana Tēva namā ir daudz mājoķļu ... un Es noeimu jums vietu sagatavot.” Šeit nams tulkojams kā valstība, un ikvienai personai, kam tiek piešķirts augstākais mājoķlis, ir jāievēro celestiālais un arī viss likums. (*History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, rediģējis B. H. Roberts, 7 sējumi. [Soltleiksītija: Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca, 1949], 6:184.)

Prezidents Džozefs Fildings Smits ir sacījis:

Man ir vienalga, kādu amatu jūs ieņemat Baznīcā, jūs varat būt apustulis, varat būt patriarhs, Augstais priesteris vai jebkas cits, bet jūs nevarat saņemt pilnīgu priesterību, ja nesiet uz Tā Kunga templi un neņemsit dalību priekšrakstos, par kuriem pravietis runāja. Neviens vīrietis nespēj iegūt pilnīgu priesterību ārpus Tā Kunga tempļa sienām. (Joseph Fielding Smith, *Elijah the Prophet and His Mission* [Soltleiksītija: Desert Book Co., 1957], 46. lpp.)

Mēs iepriekš runājām par augstākiem priekšrakstiem, kurus izpilda templī. Pie tiem pieder endauments. Piešķirt endaumentu nozīmē bagātīnāt, iedot citam kaut ko ilgstošu un ļoti vērtīgu.

Tempļa endaumenta priekšraksti bagātina trejādi: (a) Priekšraksta dalībnieki saņem spēku no Dieva — „saņēmējiem tiek piešķirts spēks no augšienes”. (b) Priekšraksta dalībnieki saņem informāciju un Zināšanas — „viņus izglīto attiecībā uz Tā Kunga nolūkiem un iecerēm.” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. izd. [Soltleiksītija: Bookcraft, 1966], 227. lpp.) (c) Piedaloties saistīšanas priekšrakstā pie

altāra, cilvēks saņem brīnišķīgas svētības, spējas un pagodinājumus kā sava endaumenta daļu.

Ir publicētas divas endaumenta definīcijas jeb apraksti, no kuriem pirmo devis prezidents Brigams Jangs:

Došu jums īsu definīciju. Jūsu endauments nozīmē līdzdalību visos priekšrakstos Tā Kunga namā, kas jums nepieciešami, lai, no šīs dzīves aizejot, jūs spētu atgriezties pie Tēva, paejot garām eņģeļiem, kuri stāv kā sargi, un jūs varētu tiem iedot galvenos vārdus, zīmes un pazīšanas simbolus, kas attiecas uz Svēto Priesterību, un sasniegt mūžīgu paaugstināšanu, spītējot zemei un ellei. (*Discourses of Brigham Young*, sastādījis John A. Widtsoe [Soltleiksitija: Desert Book Co., 1971], 416. lpp.)

Elders Džeims E. Talmidžs endaumentu aprakstīja šādi:

Tempļa endaumenta priekšraksts, ko izpilda mūsdienu tempļos, ietver izglītošanu par iepriekšējo atklāšanu nozīmīgu un secību, izceļot to nozīmi, kāda ir tagadējai atklāšanai kā visizcilākajai ērai cilvēces vēsturē. Šis mācību kurss ietver izklāstu par ievērojamākiem pasaules radišanas notikumiem, mūsu pirmo vecāku stāvokli Ēdenes dārzā, viņu nepaklausību un tai sekojošo izraidīšanu no svētlaimīgā mājokļa, viņu apstākļus neapdzīvotajā un drūmajā pasaulē, kur tiem bija lemts dzīvot un strādāt vaiga sviedros; tas ietver grēku Izpiršanas ieceri, ar kuru lielais pārkāpums var tikt izpirkts, lielās atkrišanas laikmetu, evaņģēlija Atjaunošanu ar visām tā senajām iespējām un privilēģijām, personas pilnīgo un obligāto šķīstību un uzticību labajam mūslaiku dzīvē, un pilnīgu pakļaušanos evaņģēlija prasībām. (James E. Talmage, *The House of the Lord* [Soltleiksitija: Bookcraft, 1962], 99-100. lpp.; turpmāk citēts kā "*The House of the Lord*".)

Šis eldera Talmidža izklāsts paskaidro, ka līdz ar endaumentu jūs saņemsit zināšanas par Tā Kunga nolūku un iecerēm attiecībā uz zemes radišanu un apdzīvošanu. Jums mācīs, kas darāms paaugstināšanas sasniegšanai.

Endaumenta dotā svētība ir vajadzīga pilnīgai paaugstināšanai. Ikvienam Pēdējo Dienu svētajam ir jācenšas kļūt šīs svētības cienīgam un to saņemt.

Mazgāšanas un iesvaidīšanas priekšrakstus tempļos bieži dēvē par ievadpriekšrakstiem. Mūsu nolūkiem pietiek pateikt sekojošo: ar endaumentu saistās mazgāšana un iesvaidīšana — galvenokārt simboliska pēc rakstura, bet tas sola zināmas tūlītējas un arī turpmākas svētības.

Šo priekšrakstu sakarā tempļi jūs oficiāli ietērps gārmentā un apsolīs brīnišķīgas svētības saistībā ar to. Priekšrakstu izpildīšanas laikā ir svarīgi, lai jūs uzmanīgi klausītos un censtos atcerēties solītās svētības un nosacījumus, ar kādiem tās īstenošies.

Saistīšanas priekšraksts ir priekšraksts, kas vieno ģimenes uz mūžību. Tempļa laulība ir saistīšanas priekšraksts. Kad pēc reģistrācijas Dzimtsarakstu nodaļā laulātam pārim izpilda saistīšanas priekšrakstu tempļi, tad bērni, kas dzimuši pirms šī laika un tādēļ neskaitās derībā dzimuši, tiek saistīti ar vecākiem īsā un svētā priekšrakstā.

Lūdzu, pārliecinieties, lai jūsu dzīvē viss ir pilnīgā kārtībā. Tas panākams vienīgi, saņemot savas tempļa svētības un piedaloties priekšrakstos, „tādēļ tās priekšrakstos tiek pasludināts dievišķības spēks.” (M&D 84:20.)

SVĒTĀS DERĪBAS

Atklāsmē, kas tagad zināma kā Mācības un Derību 132. nodaļa, Tas Kungs pasludina:

„Jo, lūk, Es atklāju tev jaunu un mūžīgu derību; un, ja tu nepakļausies šai derībai, tad tu esi nosodīts; jo neviens nevar noraidīt šo derību un saņemt atļauju ieiet Manā godībā.

Jo visiem tiem, kuriem ir svētība no Manām rokām, ir jāpakļaujas tam likumam, kurš ir noteikts šai svētībai un tās nosacījumiem, kā tika nodibināts pirms pasaules radīšanas. (M&D 132:4–5.)

Prezidents Džozefs Fildings Smits jauno un mūžīgo derību definē ar šādiem vārdiem:

Kas ir jaunā un mūžīgā derība? Par nožēlu man jāsaka, ka ir daži Baznīcas locekļi, kas tiek maldināti un nepareizi informēti par jaunās un mūžīgās derības būtību. *Jaunā un*

Celestiālā zāle, Soltleika Templis

mūžīgā derība ir visu evaņģēlija derību un saistību kopsomma. (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, 3 sējumi. [Soltleiksitija: Bookcraft, 1954–56], 1:156; turpmāk citēts kā “*Doctrines of Salvation*”.)

Šī derība ietver visus evaņģēlija priekšrakstus — no kuriem visaugstākie top izpildīti templi. Atkal citējam prezidentu Smitu:

Tagad ir skaidri izteikta, sīki izstrādāta jaunās un mūžīgās derības definīcija. *Derība ir viss — evaņģēlija pilnība.* Tātad, pareizi izpildīts laulības priekšraksts, kristīšana, ordinācija priesterībā, viss pārējais — *katra vienošanās un saistība, katrs veikums, kas attiecas uz Jēzus Kristus evaņģēliju un ir Svētā Gara solījuma aizzīmogots, saskaņā ar Viņa doto likumu, ir jaunās un mūžīgās derības sastāvdaļa.* (*Doctrines of Salvation*, 1:158.)

Iepriekš citētajā pantā (Mācības un Derību 132:4) Tas Kungs nepārprotami un skaidri ir pateicis: „ ... jo neviens nevar noraidīt šo derību un saņemt atļauju ieiet Manā godībā.”

Tie, kas dodas uz templi, bauda priekšrocības uzņemties konkrētas derības un saistības attiecībā uz savas un citu cilvēku paaugstināšanas sasniegšanu. Elders Džeims E. Talmidžs rakstīja:

Endaumenta priekšraksti ietver zināmas saistības no cilvēka puses, piemēram, derības noslēgšanu un solījumu stingri ievērot tikumības un šķīstības likumu, būt žēlsirdīgam, labsirdīgam, iecietīgam un nesamaitātam; veltīt talantus un naudas līdzekļus patiesības izplatīšanai un cilvēces augšupejai; saglabāt nodošanos patiesības labā; un censties visādā ziņā sekmēt svarīgos priekšdarbus, lai zeme būtu gatava saņemt savu Ķēniņu — Kungu Jēzu Kristu. Noslēdzot katru derību un uzņemoties katras saistības, tiek pasludināta apsolutā svētība, kuru var saņemt, uzticīgi ievērojot nosacījumus. (*The House of the Lord*, 100. lpp.)

Mēs noslēdzam ar To Kungu derību ziedot savu laiku, talantus un naudas līdzekļus Viņa valstībai.

Mēs esam derības ļaudis. Mēs noslēdzam derību ziedot savus laika, naudas un talantu resursus — visu, kas esam, un visu, kas mums pieder, — Dieva valstības interesēs uz zemes. Vienkārši

sakot, mēs noslēdzam derību darīt labu. Mēs esam derības ļaudis, un templis ir mūsu derību centrs. Tas ir derības avots.

Nāciet uz templi. Jums jānāk uz templi. Šeit darbojoties par pilnvaroto kādam viņšaulē aizgājušam, jūs būsiet no jauna izskatījuši savas noslēgtās derības. Jūs būsiet atmiņā nostiprinājuši lielās, ar Tā Kunga namu saistītās, garīgās svētības.

Esiet uzticīgi derībām un evaņģēlija priekšrakstiem. Ejot pa dzīvi, gatavojieties šiem svētajiem priekšrakstiem soli pa solim. Turiet godā ar tiem saistītās derības. Dariet to, un jūs būsiet laimīgi.

Tad jūsu dzīvē viss būs kārtībā — viss notiks noteiktā secībā. Jūsu ģimene būs saistīta kārtībā, kuru nekad nevar lauzt.

Derību un priekšrakstu galvenā vērtība ir svētības, kuras varat saņemt svētajā templī. Protams, Tam Kungam ir tikami, kad esam cienīgi nosaukumam „derību turētājs.”

NE BEZ PRETESTĪBAS

Tempļi ir Baznīcas garīgā spēka centri. Varētu sagaidīt, ka pretinieks mēģinās traucēt mums personīgi un kā Baznīcai, kad mēs cenšamies piedalīties šajā svētajā un iedvesmas pilnajā darbā. Darbu traucēja gan briesmīgās vajāšanas senākās dienās, gan vienaldzīgā attieksme pret darbu. Visbīstamākā varbūt ir šī apātija, kas kavē tempļa darbu.

Tempļa darbs rada tik lielu pretestību tādēļ, ka tas ir milzīga garīga spēka avots Pēdējo Dienu svētajiem un visai Baznīcai.

Iesvētot Loganas Tempļa pamatakmeni, prezidents Džordžs K. Kenons izteicās:

Katrs pamatakmenis, ko ieliek templī, un katrs templis, kura celtniecība pabeigta pēc Tā Kunga dotā rīkojuma Viņa svētajai priesterībai, mazina Sātana spēku uz zemes un vairo Dieva un dievbijības spēku, tuvina mums debesis varenā spēkā, piesauc un piešķir mums Mūžīgo Dievu un to, kuri mājo kopā ar tiem, svētības. („The Logan Temple”, *Millennial Star*, 1877. g. 12. nov., 743. lpp.)

Kad Baznīcas locekļi ir satraukti vai tos nomāc izšķirošu lēmumu pieņemšana, viņi parasti dodas uz templi. Tā ir laba

Celestiaal zāle, San Diego Kalifornijas Tempļis

vieta, uz kurienu aiznest savas rūpes. Templi varam saņemt savu problēmu garīgu novērtējumu. Tempļa kalpošanas laikā mēs atrodamies „ārpus pasaules.”

Šajos gadījumos daudz vērtīga smeļamies no tā, ka kādiem cilvēkiem mēs darām to, ko viņi paši nespēj savā labā paveikt. Izpildot endaumenta priekšrakstu par kādu mirušo, mēs nevilcināmies dedzīgi izlūgties Tā Kunga palīdzību. Kad jaunalulātiem pāriem ir jāpieņem lēmumi un viņi atrodas netālu no tempļa, ir ļoti vērtīgi apmeklēt tur sesiju. Tempļa garīgā atmosfēra attīra un ienes skaidrību.

Dažreiz mūsu prāts ir tā problēmu apsēsts, un ir tik daudz lietu, kas prasa tūlītēju uzmanību, ka nespējam skaidri domāt vai redzēt. Templi mūsu izklaidības putekļi, šķiet, nosēstas, migla un dūmaka izklīst, un mēs spējam saredzēt to, ko pirms tam nevarējām, un rast iepriekš nezināmo ceļu izklūšanai no grūtībām.

Piedaloties svētajos tempļa priekšrakstos, mēs saņemsim Tā Kunga svētību. Svētības neaprobežosies ar mūsu kalpošanu templī. Mēs būsim svētīti visās lietās. Būsim pelnījuši, lai Tas Kungs parūpētos par mūsu garīgām un laicīgām lietām.

UZ VIŅPASAULI

Mums jāsaprot, kāpēc ceļam tempļus un kādēļ no mums prasa piedalīšanos priekšrakstos. Pēc tam mūs pastāvīgi izglīto garīgi svarīgās lietās. Mums māca rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc priekšraksta, līdz mēs iegūstam pilnīgas zināšanas un izpratni. Tas mums piešķir lielu aizstāvību — ikvienam no mums. Tā ir arī aizstāvība Baznīcai.

Neviens darbs nerada lielāku aizstāvību šai Baznīcai kā tempļa darbs un ģimenes vēstures izpēte, kas to atbalsta. Neviena darbs nesagādā lielāku garīgu šķīstību. Neviena veicama darbs nedod lielāku spēku. Un neviena darbs neprasa lielāku taisnīgumu.

Mūsu pūliņi templī it kā nosedz mūs ar vairogu un aizsargā gan kā personu, gan kā tautu.

Tempļa priekšrakstos mēs stājamies derībā ar Viņu — tur mēs kļūstam par derības ļaudīm.

Ja mēs pieņemsim atklāsmi attiecībā uz tempļa priekšrakstu darbu, ja noslēgsim savas derības bez iebildumiem un aizbildināšanās, Tas Kungs mūs pasargās. Mēs saņemsim iedvesmu dzīves grūtību pārvarēšanai.

Ar tempļiem saistītais darbs ir patiess. Tas tika viņpasaules atklāts, un atklāsme turpinās.

Attiecībā uz tempļa darbu pie katra Baznīcas locekļa atklāsme var atnākt personiski.

Tātad, nāciet uz templi — nāciet un prasiet savas svētības. Tas ir svēts darbs.

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA

LATVIAN

36793 153